

nistratief beheer; (desnoods kunnen verzekering voor gasthuisverpleging en andere verzekeringen, die bij invoering van een eventuele ziekwet noodig zouden worden, daaraan worden toegevoegd) de leden dan vrijlatend, of zij zich voor één, twee of voor de drie groepen wenschen te verzekeren. Voor onze afdeling werd dit denkbeeld zeer goed uitvoerbaar geacht.

Tilburg, 27 Januari 1918.

Dr. J. HENSEN, *secretaris der afd. Tilburg.*

II.

Wat mij vooral heeft getroffen bij de bestudeering van de door het hoofdbestuur voorgestelde wijziging, zijn de artikelen 116a en 54a, die aan een groep leden het recht van veto geven over elk besluit van het hoofdbestuur en over elk besluit van de algemeene vergadering. Ik acht mij onbevoegd zonder nadere toelichting een juist oordeel te vellen over het al of niet wenschelijke der geheele voorgestelde wijziging; ik kan mij voorstellen, dat er argumenten zijn, om met SIKKEL te ijveren voor een conglomeraat van belangengroepen, om met KOCH in de maatschappijmoedercel één eenige groote specialistische dochtercel toe te laten, of om met KOUWER te gruwen van deze steeds verder gaande splitsingen; en zonder enig verwijt of bewondering kan ik mij de positie begrijpen van het hoofdbestuur, dat den opdringenden en zich van hun macht bewust wordenden specialisten eerst een adviseerende stem toekende in zijn vergaderingen, daarna drie geldende stemmen, daarna zelfs een plaats hun inruimde in het dagelijksch bestuur, want dat alles was slechts een vragen om invloed en om macht, dat alles was alleen een quaestie van opportuniteit, een vraag van meer of minder.

Maar toen de drang kwam, om ook een macht uit te oefenen boven het hoofdbestuur, en zelfs het recht van veto over de algemeene vergadering werd opgeëischt, toen had daar slechts één antwoord gepast: „nooit”; en op de bedreiging van verlaten der Maatschappij, was wederom slechts één repliek juist geweest: „gaat in vrede, want „het hoofdbestuur weigert een oneervol voorstel aan de algemeene vergadering voor „te leggen”. Het hoofdbestuur van 1917 heeft helaas dit standpunt niet ingenomen; het heeft den euvelen moed gehad, in de artikelen 54a en 116a voorstellen te doen, onwaardig voor hemzelf, onwaardig voor de Maatschappij. Te dulden, dat een groep leden zich rechten gaat aanmatigen boven het hoofdbestuur, boven de algemeene vergadering, is toegeven aan afdreiging; daar is geen vraag meer van opportuniteit, geen quaestie meer over meer of minder, daar is aantasting van eer en goeden naam; die eisch is onaannemelijk, welke gevolgen daaruit ook mogen voortvloeien, omdat er grenzen zijn, die niet straffeloos kunnen worden overschreden.

En het komt mij voor, dat er, bij deze blindheid van het hoofdbestuur, een taak is weggelegd voor de centrale commissie, die, in tegenstelling tot alle andere commissies, die voornamelijk voor verschillende materiele belangen optreden, de moreele belangen der Maatschappij, zelfs tegen het hoofdbestuur, heeft voor te staan; zij adviseere alsnog tot tijdigen inkeer.

En mocht ook dit niet baten, dat dan de algemeene vergadering en vooraf de afdelingen besluiten in dezen geest: dat eerst na terugneming der twee bovengenoemde onwaardige artikelen, van het in overweging nemen der overige sprake kan zijn.

Utrecht, 28 Januari 1918.

A. SCHUCKINK KOOL.

III.

In de vergadering der Haagsche afdeling van 17 Januari jl. werd door mij de volgende motie voorgesteld om in te dienen in de a.s. buitengewone algemeene vergadering:

De vergadering spreekt als haar oordeel uit, dat de C. O. moet blijven de eenige vertegenwoordiging van alle leden onzer Maatschappij in ziekenfondszaken en dat aan afzonderlijke organisaties, als nu worden voorgesteld bij hoofdstuk XIII, niet mogen worden toegekend bevoegdheden als genoemd in de art. 54a en 215a, b, c, d, g, h, i.